

In memoriam

P. Fekete István emlékezete (1925–2020)

Fekete István író hagyatékának gondnoka, P. Fekete István 2020. július 23-án, életének 96. évében Budapesten elhunyt. Vele az íróék lakásában, Edith néninél találkoztam először még a nyolcvanas évek elején. Azóta igen jó kapcsolatba, sőt, barátságba kerültünk. Időközben az is kiderült, hogy Ruzsics Tibor bácsival, akit jól ismerek, egyesületünk tagja is volt, együtt tanultak Kőszegen a bencés gimnáziumban.

P. Fekete István 1925. április 19-én Budapesten született. Szüleinek családja, nagyszülei Dunapentelén éltek. Gyermekkorában sokszor megfordult nagyszüleinél, innét a P., azaz Pentelei előnév. Egyrészt ezzel adózott elődei emlékének, másrészt így változtatta meg a nevét – megkülönböztetve azt az íróétól és azonos nevű fiáétól – miután a hagyaték gondnoka lett. Édesapja nyomdai munkás volt, édesanyja háztartásbeli. Rendkívül nagy szegénységben éltek, volt, hogy egy évben tizenegyszer költöztek, mert olcsóbb lakást találtak. Később a szülők házmesterként tudtak dolgozni, és kaptak szolgálati lakást is. Két öccse is született, Imre és Károly. 1946-ban a testvérek árván maradtak, így P. Fekete István lett a családfő.

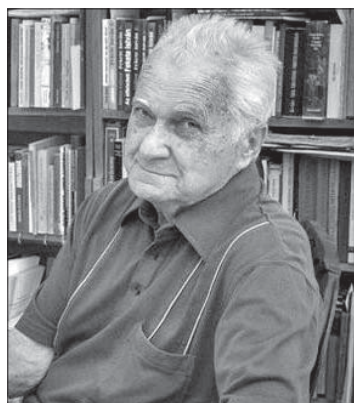
Elemi iskolai tanulmányai befejeztével Kőszegre került a bencés gimnáziumba. Az ott tanuló diákokat elsősorban misszionáriusnak képezték, így nem ott folytatta tanulmányait. Visszakerült Budapestre, ahol a rangosnak számító Kereskedelmi Középiskolában (Alkotmány utca) folytatta tanulmányait, kitűnő eredménnyel. Részt vett a NÉKOSZ- mozgalomban is. Felsőfokú tanulmányait a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen folytatta és végezte. Már diplomás közgazdászként ment dolgozni a sztálinvárosi Vasmű építkezésére.

1956-ban, a forradalom alatt egyöntetű szavazással a Vasmű munkástanácsának elnökévé választották. A forradalomban betöltött szerepe miatt, annak leverését követően után sok idő után, nagyon nehezen kapott munkát. A Bányászati Építő Vállalatnál helyezkedett el, majd onnan Vegyész (Vegyiműveket Építő és Szerelő) Vállalathoz hívták dolgozni, ahonnan terv- és üzemgazdasági főosztályvezetőként ment nyugdíjba.

Felesége Őri Piroska volt, akivel földiek voltak még Dunapenteléről. Házasságukból két élő gyermek született, Csilla és Magdolna. Másik két gyermekük sajnos meghalt.

Sosem volt semmilyen pártnak tagja. Büszke volt felmenőire, nagyszülei pentelei tanyájához kötötték legkedvesebb gyermekkori emlékei. Mind az az időszak, mind a bencés évek, mind a NÉKOSZ-ban, annak vezetőjével, Kardos Lászlóval való találkozás meghatározó volt életében.

P. Fekete István 1979 és 2020 között volt Fekete István irodalmi hagyatékának gondnoka. Az író halála után, annak özvegyével, majd annak halála után egyedül harcolt azért, hogy az író irodalmi munkásságát minél szélesebb körben megismerjék az olvasók.

P. Fekete István
(Fekete Magdolna tulajdona)

Irodalmi gondnoki munkásságához fűződik többek között a *Vuk* című musical bemutatója a budapesti Madách Színházban. A darabot még ma is repertoáron tartja a színház. A hagyaték gondozása során, a kiadóval való közös munkának köszönhetően a világnyelvek mellett a *Vuk* című könyvet többek közt török és japán nyelvre, valamint kínaira is lefordították.

Ahogy P. Fekete István fogalmazott: Fekete István nem csak ifjúsági könyveket írt. Igazából ő misztikus író volt. Gondolkodását és tetteit mély istenhite hatotta át, és szellemével a lét dimenzióinak történéseit kutatta. Több állat-novellájának szereplői az emberi archetípusoknak is megfelelnek, gondolatai „*füveskönyvbe*” illőek.

Lánya, Fekete Magdolna a következő sorokat küldte a megemlékezéshez: „*P. Fekete István számára az írói életmű gondozása egyet jelentett a rajongással, az alázattal, és a szünni nem akaró tevékenységgel annak a célnak az elérése érdekében, hogy Fekete István műveit minél többen megismerjék és olvassák, nemzedékek adják tovább egymásnak az író gondolatait. P. Fekete István maga is írt könyvet »Úgy, ahogy volt« címmel, amely az író teljes életútját mutatja be 1925–2010 között.*”

István bácsival nagyon jó kapcsolatban álltam. Az író özvegyével, Edith néniével segítségemre voltak, amikor megnyitottam a Fekete István Emlékszobát (1995), Dombóvár város első látogatható közgyűjteményét. Többek között kéziratokat, fényképeket, igazolványokat, használati tárgyakat adtak át nekem. De az özvegy halála után is kaptam a hagyatékból dokumentumokat, az író könyvtárából kézjeggyel ellátott köteteket, a testvérek családi iratait, leányuk, Edithke dokumentumait stb.

Végezetül elmondhatom, hogy személyében egy nagyon jóindulatú, segítőkész barátot veszítettem el.

P. Fekete Istvánt 2020. augusztus 26-án a dunaujvárosi temetőben, a felesége mellé helyezték örök nyugalomra.*

Bodó Imre

BÚCSÚ HALZL JÓZSEFTŐL

Kedves Magdi Néni! Kedves Eszter! Tisztelt Gyászoló!**

Hálaadás. Ez az első gondolat, amit ebben a nehéz időben, a gyász fojtogató szomorúságában meg tudok fogalmazni. Hálaadás azért a példáért, amit Halzl József elnök úr élete, munkája eredményei, erkölcsi magassága, tanítása jelent.

Sokan, nagyon sokan vagyunk, akik hálával tartozunk neki.

Nekem megadatott, hogy sok időt tölthettem vele. Engedte, hogy 14 éven keresztül segítsem őt munkájában. Az általam megismert Elnök Úr óriás volt. Olyan ember, aki szerénységén, rendíthetetlen elkötelezettségén, hatalmas munkabírásán, az emberek és a nemzete

* Itt köszönöm meg lányának, Fekete Magdolnának a küldött életrajzi adatokat, melyeket e megemlékezésben felhasználtam.

** Elhangzott Halzl József (Győr, 1933–Budapest, 2020) gépészmérnök, a Rákóczi Szövetség elnöke (1990–2018), majd tiszteletbeli elnöke (2018–) temetésén, 2020. november 28-án a budapesti Farkasréti temetőben.